

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Eturum imperata: erant autem Longobardi. Permisit roganti principatum: & minore filio pro obside retento, maiorem remisit: legatosq; ad sacramenta fidelitatis à Beneuentanis exigenda, cum Agariso dimittēs, ipse Romam redit: consumptisq; ibi in veneratione sanctorum aliquot diebus, in Galliam reuertitur.

CAPVT V.

BAuaricum deindè bellum & repentè ortum, & celeri fine completum est. Baioarios dixere veteres, nos Bauaros. Hoc bellū superbia simul & excordia Tasilonis ducis excitauit: qui hortatu vxoris, quæ filia erat Desiderij regis, patris exilium per maritum vlciisci posse putabat: inito fœdere cum Hunis, qui Bauaris tum erant contermini, bello Karolū pertentabat. Cuius contumaciam, quia nimia videbatur, regis animositas ferre nequiuit: ac promdè contractis vndiquè copijs, Bauariam petiturus, ad Leccam annè peruenit: qui Bauaros Alemannosq; dirimit: cuius in ripa castris collocatis, priusquam prouinciam intraret, animum ducis statuit pertentare. Sed ille pertinaciter agere nec sibi nec genti utile ratus, regi se supplex permisit: obsides qui imperabantur, dedit: inter quos & filium suum Theodonem: data insupèr fide cum iuramento, quodd ab illius potestate nemini suadenti defectionem consentiret. Sic bello, quod quasi maximum videbatur futurum, celerrimus finis est impositus. Tasilo tamen postea euocatus ad regem, neque redire permissus est, neque prouincia quam tenebat, vlterius principari. Comitibus est commissa: Nam cum Tasilo reus læsæ maiestatis iudicatus, capite damnaretur, regis clementia vita illi concessa est: tonsuratusq; cum filio in monachum. His motibus ita compositis, & wandalis, qui Gallorum consuetudine & wilsî, sua verò lingua

doeletabi dicuntur, bellum est illatum: in quo & Saxones velut auxiliares inter ceteras nationes, qualicumque deuotione militabant regi: vnaque expeditione iudè Wandali ita sunt domiti, vt vltèrius iussis regis non contradicerent.

CAPVT VI.

Maximum omnium, quae à Karolo gesta sunt, bellorum, praeter Saxonicum, huic successit, quod contra Auares, siue Hunos, gestum est: quod rex & animosius quàm cetera, & longè maiori apparatu administrauit: vnam tamen per se in Pannoniam (nam illam prouinciam ea gens incolebat) expeditionem fecit: cetera Pipino filio, ac praefectis prouinciarum comitibus & legatis perficienda comisit. Quae cum ab his strenuissimè fuissent impleta, octauo tandem anno idem bellum consummatum est. Quot praelia in eo gesta sunt, quatumquàm sanguinis effusum, testatur Pannonia: omni tum penè habitatore vacuata: & locus in quo regia Cacani erat, ita desertus, vt vestigium quidem humanae habitationis nullum appareat. Tota hoc bello Hunorum nobilitas periit: tota gloria gentis decidit: omnis pecunia, & congesta per tot annos supellex, & omnes thesauri erepti sunt: Ne vllū bellū exortū est in Frācos ab hominū memoria, qui sint illi magis locupletati: quippe cum in id tempus Franci penè pauperes viderentur, tantum auri & argenti in regia repertum, tot spolia preciosa ex prouincijs congesta, vt meritò credi possit Frācos summo iure Hunis abstulisse, quod prouinciarum damno per summam iniuriam congesserunt. Terra quidem Hunorum, vt antiquorum memoria concelebrat, nouem circulis, quos Teutonici Haga dicunt, cingebatur: quorum singuli ita quercinīs roboribus, siue faginis, siue abiegnis erant extructi.

vt de
deret
cauit
tate
rund
cōfin
absci
ferun
milli
liter
uis ip
bem
erāt
audi
ros,
non s
re. D
& h
baru
adue
plius
cong
num
feru
vt d
gari
bilit
dere
episc
tum
ricu
ma